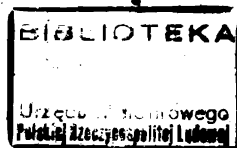

Opublikowano dnia 19 czerwca 1961 r.

HOH 60/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44650

Kl. 21 g, 4/02

VEB Elektro-Apparate-Werke J. W. Stalin*)

Berlin - Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna

Łożysko kotwicy przekaźnika

Patent trwa od dnia 27 lutego 1960 r.

Pierwszeństwo: 26 października 1959 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy łożyska elektromagnetycznego przekaźnika z kotwicą, umieszczoną równolegle do rdzenia. Celem wynalazku jest uproszczenie kotwicy i stworzenie taniego i niezawodnie działającego przekaźnika. Miejsce styku między kotwicą i jarzmem względnie rdzeniem jest w przekaźnikach płaskich według rozwiązań znanych, po stronie rdzenia płaskie, podczas gdy kotwica jest w miejscu ułożyskowania odpowiednio do jej ruchu lekko kulista.

Wzajemne ustalenie kotwicy i rdzenia w miejscu ułożyskowania jest dokonane w wykonaniach znanych w zasadzie za pomocą śrub, które są zaopatrzone w nasadki, luźno przenikają przez kotwicę i są przymocowane do rdzenia. Podłożona sprężyna ściska te części i umożliwia ruch kotwicy w wymagany sposób.

Łożysko według wynalazku jest konstrukcyjnie tak uproszczone, że kotwica i rdzeń zostają

wykonane w jednym cyklu roboczym, jako zwykłe części wytłaczane oraz zostają zespolone jedynie pod wpływem działania nacisku kabłąka sprężynującego, przyjmując jednocześnie określone położenie.

Na rysunku są uwidocznione dwa przykłady wykonania rozwiązania według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia usztywnione ułożyskowanie kotwicy przekaźnika bez możliwości regulowania mechanicznej siły nastawienia zwrotnego, przeciwdziałającej siłom magnetycznym i powodującej opadnięcie kotwicy, gdy przekaźnik nie jest pod napięciem, a fig. 2 — to samo rozwiązanie z regulacją mechanicznej siły nastawienia zwrotnego za pomocą śruby.

Poszczególne cyfry na rysunku oznaczają: 1 — kotwicę, 2 — rdzeń, 3 — kabłąk sprężynujący, 4 — wycięcia w kotwicy, 5 — wytłoczone wgłębienia w rdzeniu dla kabłąka, 3, a 6 — punkt zagłębienia w kotwicy, o które zahacza się kabłąk.

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. Karl - Heinz Petrasek.

Jak uwidoczniono na rysunku, sprężynujący kabląk 3 w punkcie 6 ściska kotwicę i rdzeń. Przez umieszczenie kabląka 3 w wycięciach 4 kotwicy zapobiega się skręceniu kotwicy równolegle do płaszczyzny rdzenia. We wgłębieniach 5 rdzenia, które są wytłaczane jednocześnie z wytłaczaniem samego rdzenia, sprężynujący kabląk 3 jest utrzymywany na rdzeniu w ściśle określonym położeniu. Punkt 6 ze względu na krzywiznę powierzchni wsporczej miejsca ułożyskowania kotwicy może być tak umiejscowiony, aby przy umieszczeniu punktu 6 w najgłębszym miejscu krzywizny nie oddziaływała żadna mechaniczna siła nastawiania zwrotnego, względnie, aby przy umieszczeniu punktu na odwróconej od cewki, wznoszącej się części kotwicy, tego rodzaju siła nastawiania powrotnego była skutecznie wykorzystana. Mechaniczną siłę nastawiania zwrotnego, jak uwidocznia przykład na fig. 2, można w tym przypadku regulować przez obrócenie śruby 7.

Zastrzeżenia patentowe

1. Łożysko kotwicy przekąźnika, umieszczonej równolegle do rdzenia, znamienne tym, że ma sprężynujący kabląk (3), który ściska kotwicę (1) i rdzeń (2) w jedną całość, przy czym zahaczenie kabląka (3) w wycięciach (4, 5) powoduje usztywnienie rdzenia (2) i kotwicy (1) tak, iż rdzeń (2) i kotwica (1) są utrwalone we wzajemnym położeniu i zabezpieczone przed obracaniem się.
2. Łożysko kotwicy przekąźnika według zastrz. 1, znamienne tym, że pośrodku sprężynującego kabląka (3) znajduje się śruba (7), która służy do regulowania nacisku, wywieranego przez kabląk.

VEB Elektro-Apparate-Werke
J. W. Stalin

Zastępca: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy

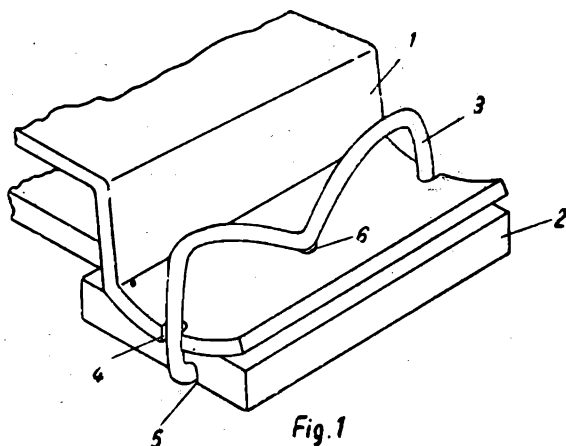

Fig. 1

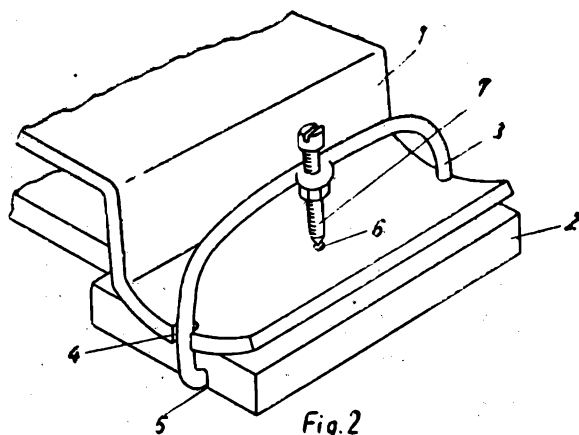

Fig. 2